

NiNa

A TAJEMSTVÍ VODOPÁDU

ZUZANA BARILOVÁ

ILUSTRACE KRISTÝNA NEZVEDOVÁ

bambóok®

bambôk®

NiNa

A TAJEMSTVÍ VODOPÁDU

ZUZANA BARILOVÁ

ILUSTRACE KRISTÝNA NEZVEDOVÁ

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Zuzana Barilová

Nina a tajemství vodopádu

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 10 474. publikaci

Ilustrace Kristýna Nezvedová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 104

Vydání 1., 2026

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2026

Cover Illustration © Kristýna Nezvedová, 2026

ISBN 978-80-247-9361-0 (pdf)

ISBN 978-80-271-5368-8 (print)

OBSAH

Dům u jezera	7
Úkryt ve větvích	11
Jezerní záhada	15
Přízračné zjevení	18
Skalní stezka	22
Šťapatá Bouřka	25
Klučičí jeskyně	29
Nečekaný objev	33
Stopy vedou ze stáje... ..	37
Pátrání pokračuje... ..	42
O – zvě – na	46
Co ukrývá knihovna	50
Horolezecká výprava	54
Jeskynní cesta	59
Zařehtání	63
Smradloch a kořist	66
Vozík a cepín	71
Opatrně, zával!	75
Velká záchrana	79
Volání vodopádu	83
Tajemství odhaleno	86
S pravdou ven	90
Tajemství drahokamů odhaleno	94
Tak zase v létě ve skalách!	99

DŮM U JEZERA

Vysoko v horách, tam, kde se vrcholky skal dotýkají bílých chomáčků mraků a v zelených kobercích se pasou celá stáda koní, je rozlité jezero, stříbrné jako zrcadlo. Voda v něm je chladná, protože se do ní tříští bílý vodopád z té nejvyšší skály, který burácí a divoce rozhání třpytivé vlnky ke břehům.

Nina měla na horské údolí jen ty nejhezčí vzpomínky. Vždycky sem jezdila s rodiči lyžovat o vánočních prázdninách. Ale hory v létě, to bylo něco úplně jiného. Vzduch tu chutnal po větrové pastilce a sluníčko svítilo tak nesmlouvavě, že jí stihlo opálit drobná ramena i pihovatý nos.

Nině už bylo deset let. Stejně ale byla celá nesvá a nervózně si pohrávala s popruhy batohu. Na prázdniny v horách totiž přijela úplně sama. Stoupala po luční cestě k domu u jezera a bála se úplně stejně, jako když byla ještě malá holka a šla poprvé do školy.

Dům u jezera odpočíval ve stínu. Se zahradní houpačkou i girlandami muškátů a petúnií vypadal z dálky stejně pohádkově jako domek nějakých horských skřítků.

„Drahoušku Nino! Vítej na horách!“ Teta byla často k nezastavení. Teď rozrazila modré dveře dokořán a sevrěla Ninu do měkké náruče. Dokonce předtím odhodila misku s těstem a zapíchnutou vařečkou, až se slepice na

dvorku poplašeně rozletěly na všechny strany a vyděšeně kvokaly o záchranu. „Počkej, až přijdou děti a strýček, ti se zblázní radostí, že jsi konečně tady!“

Nina byla šťastná, že se k výletu přece jen odhodlala.

Teta Kristin vypadala úplně stejně jako její maminka a byla zrovna tak hodná. Aby ne. Byly totiž dvojčata! Když byly ještě malé holky, nikdo je od sebe nerozeznal. Teď už přece jen vypadala každá trochu jinak. Největší legrace vždy nastala, když se potkaly po delší době. To se potom se smíchem prozkoumávaly úplně jako nějací psi! Zatímco Ninina maminka měla svaly jako správná horolezkyně a uměla se desetkrát přitáhnout na hrazdě, teta Kristin měla růžové tváře s dólíčky a uměla péct ty nejlepší makové koláče na světě. Jedna druhou vždy okukovala, štou-chaly do sebe prsty a prohlížely si vlasy.

„Ty je máš delší! A ty hustší!“ hašteřily se stejně jako když byly malé.

Nina přijela na prázdniny k jezeru vlakem. Tolik tunelů, kterými cestou profrčela skrze obrovské hory, nezažila, ani nepamatuje. Dům u jezera navíc nebyl jen tak ledajaký dům, který vídáte stát v každé ulici. Dům u jezera byla malá farma. Modré okenice hleděly na hráškově zelenou louku s krávy a telátky a strýc na traktoru se staral o pole i okolní louky.

Její rodina měla navíc dvojčata v krvi. Anna a Tim byli stejně staří jako Nina a rozhodně nevypadali, jako by si z oka vypadli. Byli dvouvaječná dvojčata a nejspíš se

prali ještě dřív, než byli na světě. Aby byla Nina upřímná, Anně a Timovi vždycky docela záviděla. Proč se ona nemohla narodit jako dvojče? Měla by sestru nebo bráchu a nemusela by se pořád něčeho obávat. Tim s Annou se sice v jednom kuse rvali, ale když bylo potřeba, byli na všechno dva. A Nina byla ráda, že tyto prázdniny budou na všechno rovnou tři!

Však už se řítili... Anně vlály dlouhatánské, světlé vlasy a Tim? Ten jel na kole bez držení a jeho modřiny a škrábane viděla Nina i z dálky! Měl je snad úplně všude, na ruku, na nohu, a dokonce i na tvářích.

„Time, ty ale vypadáš! Popral ses s vlkem nebo s medvědem?“ smála se Nina na celé kolo.

Anna skočila sestřence kolem krku. „Nino, konečně jsi tady! Už jsme se nemohli dočkat!“

Nina se šťastně rozesmála, poklekla a opatrně vytáhla z batohu dva malé, úhledně převázané balíčky. Anna ten svůj rozbalovala s posvátnou úctou. Tim naopak divoce cupoval papír. Když vybalil zavírací nůž s mušlí, zařičel nadšením.

To Anna otevřela malou šperkovnici se zatajeným dechem a opatrně si pověsila na krk stříbrný přívěsek běžícího koně. Potěšením celá zrůžověla. „No, Nino,“ vydechla údivem. Vtom vykulila oči a vzpomněla si: „Musíme ti něco ukázat!“

... Vzhůru do hor!